

מ"ת 15797/12/14 - מדינת ישראל נגד נדב עשוש, ע"ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

מ"ת 15797-12-14

29 דצמבר 2014

בעניין:

המבקשת:

נ ד

המשיב:

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נדב אוחנה

נדב עשוש ת.ז. 200564912

ע"ד ב"כ עו"ד זיאד כנען

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שורה של עבירות, בין השאר עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, עבירות בנשק - נשיאה והובלה וכן עבירה של נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח.

יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים וזו הבקשה עומדת בפני.

כתב האישום מייחס למשיב, כי במהלך יום 29.9.14, ועד לשעה 20:26 של אותו יום, עת נעצר על ידי משטרת ישראל, נשא המשיב והוביל שלא כדין נשק ותחמושת בתוך כלי רכב בו נהג.

מיוחס לו, כי החזיק ברימון יד מסוג הולם הנמצא בשימוש כוחות הביטחון וכן ארבעה כדורים המתאימים לאקדח 7.65 מ"מ.

במועד האמור לעיל, או בסמוך לכך, נהג המשיב בכביש 4 מדרום לצפון, לכיוון צומת אשקלון ובהגיעו סמוך לפני הצומת עצר את הרכב בו נהג, בנתיב השמאלי של הכביש, בשל מחסום משטרה שהוצב במקום, מטרים סמוכים לפניו.

בהמשך, במסגרת פעילות משטרתית, יצא שוטר מניידת משטרה סמויה שהיתה בסמוך, כשהוא חובש לראשו כובע בילוש משטרה, ורץ לעבר הרכב בו נמצא המשיב כשהוא צועק לעברו "משטרה עצור" או בדומה לכך, פתח את דלת הנוסע הקדמי ברכב בו נהג המשיב וקרא למשיב לעצור לאחר שהזדהה כמשטרה.

המשיב, בתגובה לדברים, לחץ על דוושת הגז כשדלת הרכב הקדמית (בצד הנוסע הקדמי) פתוחה, הסיט את הגה הרכב מימנה ומיד שמאלה לעבר השול השמאלי, וזאת מתוך כוונה להתחמק ולהתנגד למעצר או לעיכוב כדין. כתוצאה ממעשיו של המשיב נהדפה ידו הימנית של השוטר והוא נאלץ להסיט את גופו הצידה כדי למנוע פגיעה מהרכב.

המשיב, במהלך ניסיונו להימלט מהשוטרים, פגע באמצעות כלי רכבו, במספר כלי רכב שעמדו לפניו המחסום, וזאת תוך סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. כמו כן נסע המשיב במהירות גבוהה על השול השמאלי ונעצר כעבור 30 מטר, וזאת מכיוון שכלי רכב שהיו לפניו חסמו את המשך נסיעתו. המשיב יצא מהרכב והחל להימלט רגלית מהמקום. שוטרים

שרדפו אחריו עצרו אותו בסמוך לאחר מכן. בחיפוש ברכבו נתפסו הרימון והכדורים.

הסנגור המלומד טען ארוכות בדבר העדר קיומה של תשתית ראיתית להרשעת המשיב בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. לטענתו, מספר ימים לפני האירוע קיבל המשיב התראה ממשטרת ישראל, כי קיים חשש ממשי לחייו ולכן בזמן האירוע כאשר רצו לעברו השוטרים במדים אזרחיים, ועוד בטרם יכול היה לזהות אותם כשוטרים, מאחר שלקח זמן עד שחבשו כובע בילוש לראשם וניתן היה לזהותם כשוטרים, סבר כי מדובר בעבריינים המבקשים את חייו, ולכן ניסה להציל עצמו על דרך של בריחה מהמקום. לטענתו כל האירוע התמשך שניות בודדות שלאחריו נאלץ לעצור נוכח המחסום המשטרי ורכבים שעמדו לפניו.

לחיזוק טענותיו הפנה לעדויות של עדי ראיה, מהם נגבו אמרות, שעל פיהם, לטענתו, מחזקים הם את גרסתו בדבר אי זיהוי השוטרים שיצאו מרכב הבילוש ומהירות משך זמן האירוע.

אשר לנשק שנמצא ברכבו טען ב"כ המשיב, כי המדובר ברימון הלם אשר אינו עונה על ההגדרה של נשק, כמפורט בחוק העונשין. לגופו של דבר טען כי המשיב מצא את רימון ההלם מצא ברחוב ואשר לכדורים שנמצאו ברכבו טען כי אין המדובר בכדורים המשמשים לירי באקדח ובהעדר חוות דעת מומחה בנדון לא ניתן לקבוע כי מדובר בתחמושת. עוד טען, כי מדו"ח פעולה של אחד השוטרים עולה כי המדובר בכדורים של 9 מ"מ באופן שאינו תואם למיוחס למשיב בכתב האישום.

אשר לנהיגה בזמן פסילה טען כי המדובר בפסילה הנובעת מחובות להוצאה לפועל ואין פסילה שכזו דומה לפסילה בהעדר רישיון נהיגה.

חזרתי ועיינתי בחומר הראיות שבא בפני ואני סבורה כי קיימת תשתית ראיתית לכאורה להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו.

משטרת ישראל היתה במעקב צמוד אחר המשיב לאורך זמן, ובפרט ביום האירוע. מחסום משטרי שהוצב בסמוך לפני צומת הכניסה הראשית לעיר אשקלון, נועד למטרת עיכוב המשיב אשר נהג מכיוון מושב בית שקמה לכיוון אשקלון, וזאת על פי מידע מודיעיני קודם שנמצא ברשות המשטרה.

מעדויות שוטרים וכן מעדויות עדי ראיה נמצא, כי שוטרים חבושים בכובעי בילוש, פרקו מרכב בילוש, הגיעו לרכבו של המשיב וביקשו לעכב אותו וכי מיד לאחר שהבחין בהם עשה ניסיון נואש להימלט ממעצר כשהוא יורד לשולי הדרך מנסה לעקוף מכוניות ולהימלט מהמקום, תוך שהוא פוגע בכלי רכב אחרים בו נמצאו נוסעים. דבר זיהוי השוטרים ניכר לעין, כעולה מעדויות עדי הראיה שהיו במקום. גם אם התנהלות הבלשים עוררה בהלה בקרב נהגי המכוניות שהיו במקום, אין בכך כדי לשלול, לכאורה, את דבר זיהוי כשוטרי משטרת ישראל.

רק לאחר שהגיע לנקודה שלא ניתן היה להיחלץ ממנה עצר את רכבו פרק מהרכב רגלית בניסיון להימלט מהמקום והשוטרים, לאחר מרדף קצר, השתלטו עליו.

המשיב בנסיעתו הפרועה, גם אם היתה קצרה, סיכן חיי אדם בנתיב תחבורה ולו גם ברמה הלכאורית של הדברים. קיימת עדות על פגיעה בשני כלי רכב בהם התנגש.

אשר לנשק שנמצא ברכבו המשיב הודה כי החזיק ברכב רימון הלם ואין עוד ספק כי רימון מסוג "הלם" עונה על הגדרה של "נשק", לפי סעיף 144 ג (3) לחוק העונשין.

טענת המשיב, כי מצא את רימון ההלם באקראי אין בה כדי לאיין את התשתית הראייתית בדבר החזקה והובלת נשק.

אשר לכדורי האקדח שנתפסו, קיימת תעודת קצין משטרה, מיום 4.12.14 לפיה הכדורים שנתפסו הינם כדורי אקדח, העונים על הגדרת נשק.

בהינתן האמור אני סבורה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורה להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו. כך גם באשר לעבירה של נהיגה בפסילה וללא ביטוח. בהעדר כל ראיה אחרת המציגה רישיון נהיגה וביטוח אזי על פי רישומי משרד הרישוי המשיב נמצא בפסילה.

נוכח האמור, ונוכח חומרת העבירות המיוחסות למשיב אני קובעת כי קיימת מסוכנות סטטוטורית המבססת דבר קיומה של עילה למעצרו של המשיב עד לסיום ההליכים.

לאור כל האמור לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לסיום ההליכים.

ניתנה היום, ז' טבת תשע"ה, 29 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.